

Pasin Palstat - viikko 2

“PAAVALI KÄVI KESKUSTELUJA SYNAGOGASSA JA KOETTI TAIVUTTAUS USKOON” Apt.18:1-17

PAAVALI KORINTISSA

Parhainkin uskova Jumalan lapsi tarvitsee kannustusta ja rohkaisua. Jumala, joka tuntee ihmisen, tietää, mikä meitä lohduttaisi. Siksi Jumalaa kutsutaankin “kaiken lohdutuksen Jumalaksi”. (2.Kor.1:3)

Voisimmeko me olla toinen toisillemme lohduttajia, rohkaisijoita, kannustavia ja myötäeläviä kanssaihmiä? Miten ilahduttavatkaan ystävän rohkaisevat sanat surun päivänä! Vielä suuremman innon ja uskon vahvistumisen saa kokea kuullessa Jumalan äänen. Hän puhuu tavalla ja toisella. Sitä on hyvä oppia kuulemaan.

“Matkansa varrella hän kaikkialla rohkaisi uskonveljiä.” (Apt 20:2)

Apt.18:1. Paavali lähti sitten Ateenasta ja meni Korinttiin.

Korinto oli tunnettu paitsi kaupp- ja kulttuurikeskuksena myös siveettömyydestään. Siellä palveltiin Afroditea, rakkauden jumalatarta, ja sanotaan, etteivät Sodoma ja Gomorra pahimmillaankaan kyenneet tässä suhteessa kilpailemaan Korinton kanssa. [Novum]

2. Siellä hän tapasi Aquilan, Pontoksesta kotoisin olevan juutalaisen, ja tämän vaimon Priscillan. He olivat äskettäin tulleet Italiasta, koska Claudius oli karkottanut Roomasta kaikki juutalaiset. Paavali meni heidän luokseen 3. ja jäi työskentelemään heidän kanssaan, sillä heillä oli yhteinen ammatti; he olivat teltantekijöitä.

Rabbiinien periaatteena oli opettaa kansaa kouluttamaan poikansa johonkin käsityöammattiin. Sananparressakin sanottiin, että joka ei opettanut pojalleen ammattia, rohkaisi häntä varkaaksi. Kaikilla arvovaltasilla rabbiineilla oli ammatti. Kuuluisa Hillel oli puunleikkaaja ja hänen aikalaisensa Sammai kirvesmies. [Novum]

4. Joka sapattina Paavali kävi keskusteluja synagogassa ja koetti taivuttaa uskoon sekä juutalaisia että kreikkalaisia. 5. Kun Silas ja Timoteus saapuivat Makedoniasta, Paavali oli jo kokonaan antautunut julistamaan sanaa. Hän todisti juutalaisille, että Jeesus on Messias,

Paavalilla oli sisäinen pakko julistaa (ks. Jer 20:9; 23:9). Paavali puhui avoimesti Jeesuksesta Messiaana. Puhuttuaan juutalaisille lunastajan

välttämättömyydestä hän selvitti pyhien kirjoitusten avulla, että Jeesus oli se Vapahtaja, josta profeetat olivat ennustaneet. [Novum]

6. mutta juutalaiset väittivät herjaten vastaan. Silloin hän pudisti pölyn vaatteistaan ja sanoi: "Tulkoon teidän verenne teidän itsenne päälle! Minä en enää ole teistä vastuussa. Tästä edes puhun pakanoille."

Kun juutalaiset eivät halunneet uskoa, oli pakanoiden vuoro. Tästä lähtien hän kääntyi lopullisesti pakanoiden puoleen. Sanat "he vastustivat" viittaavat laajaan, yhtenäiseen vastarintaan. Tähän johti julistus Jeesuksesta. [Novum]

7. Hän lähti heidän luotaan ja asettui Titius Justus -nimisen jumalaapelkäävän miehen taloon, joka oli aivan synagogan vieressä. 8. Kuitenkin synagogan esimies Crispus tuli uskoon, ja myös koko hänen perhekuntansa uskoi Herraan. Monet muutkin korinttilaiset, jotka kuuntelivat Paavalia, tulivat uskoon, ja heidät kastettiin.

Toiminnan menestyminen näkyy siitä, että monet tulivat uskoon ja kastattivat itsensä. On kuitenkin ilmeistä, että Paavali oli tuolloin melko masentunut ja apea (1 Kor 2:3). Uskoon tulleissa oli sekä juutalaisia että kreikkalaisia. [Novum]

9. Eräänä yönä Herra sanoi näyssä Paavalille: "Älä pelkää, vaan puhu edelleen, älä vaikene.

Nyt tuuli alkoi yltyä myrskyksi, ja juuri silloin Herra puhui hänelle näyssä. Sellainenkin mies kuin Paavali tarvitsi rohkaisua. Jumala ei olisi sanonut hänelle »älä pelkää», ellei hän olisi ollut sen tarpeessa. Kenties hän alkoi pelätä olleensa liian rohkea. Hän, joka tuli Korinttoon peläten ja vavisten (1 Kor 2:3), sai kokea täällä vielä suuria voittoja. [Novum]

10. Minä olen sinun kanssasi. Kukaan ei käy sinun kimppuusi eikä tee sinulle pahaa. Tässä kaupungissa on paljon minun kansaani."

Paavali oli ehkä ollut niin masentunut, että oli aikonut lähteä Korintosta. Jos asia oli niin, Jumala pani hänelle tehokkaan esteen. Paavali sai tietää sellaisia salaisuuksia, joita Jumala ei yleensä paljasta. Näitä sanoja ei lausuttu silloin, kun Korintossa oli suuri ja vakiintunut seurakunta, vaan hetkellä, jolloin Herran palvelija oli antamaisillaan periksi. Voimme vain kuvitella, miten tyystin toisella tavalla hän näki tilanteen kulkies-

saan sen jälkeen kaupungilla. Monet hänen kohtaamistaan ihmisistä voitettaisiin Kristukselle! [Novum]

11. Niin Paavali viipyi puolitoista vuotta korinttilaisten keskuudessa ja opetti heille Jumalan sanaa.

Puolentoista vuoden aikana tähän synnilliseen kaupunkiin kasvoi suuri seurakunta, jolta ei puuttunut mitään armolahjaa (1 Kor 1:7) [Novum]

12. Mutta sitten, Gallion ollessa Akhaian maakunnan käskynhaltijana, juutalaiset nousivat yksissä tuumin Paavalia vastaan. He veivät hänet käskynhaltijan tuomioistuimen eteen¹³. ja sanoivat: "Tämä mies houkuttelee ihmisiä palvelemaan Jumalaa lainvastaisella tavalla."

Väitettiin ehkä, että Paavali julisti uskontoa, joka ei ollut laillisesti tunnustettu, ja että hän siksi ansaitsi rangaistuksen. Vrt. Filippissä (16:21) ja Tessalonikassa (17:6) esitetyt syytteet. [Novum]

14. Mutta ennen kuin Paavali ehti vastata, Gallio sanoi: "Juutalaiset! Jos olisi kyseessä rikos tai törkeä ilkeytys, olisi oikein ja kohtuullista, että kärsivällisesti kuuntelisin teitä.

Paavali ei saanut tilaisuutta puolustautua, koska virallista syytettä ei ollut esitetty. Todennäköisesti Paavali olisi mielellään kertonut, mitä hän julisti, mutta Gallionia se ei kiinnostanut. [Novum]

15. Mutta kun te riitelette sanoista ja nimistä ja omasta laistanne, se on teidän asianne. Siinä minä en rupea tuomariksi."

Käskynhaltija teki viisaasti, kun ei antanut tuomiota uskonnollisessa riita-asiaassa, jota hän itse ei ymmärtänyt. [Novum]

16. Hän ajoi heidät pois tuomioistuimen edestä

Juutalaiset yllättyivät varmasti tästä äkillisestä kiukunpuuskasta, olihan käskynhaltija tunnettu lempeydestään ja ymmärtämyksestään. Mutta he eivät voineet muuta kuin lähteä pois. [Novum]

17. eikä välittänyt vähääkään, kun kansanjoukko kävi käsiksi Sosteneeseen, synagogan esimieheen, ja pieksi hänet avoimesti oikeuspaikalla.

Soostenes oli ilmeisesti ollut juutalaisten puhemiehenä käskynhaltijan luona, mutta kun asiassa ei päästykään eteenpäin, tuuli kääntyi heille vastaiseksi. Tämä osoittaa, miten helposti juutalaisvastaiset tunteet tuohon aikaan kuohahivat. Gallionin välinpitämättömyys ei merkitse sitä, että hän oli väkivallan kannalla. Mutta se osoittaa hänen halveksuntansa juutalaisia kohtaan tällaisessa asiassa. Lisäksi hän tällä tavalla vei juutalaisilta halun aiheuttaa lisää levottomuutta. [Novum]

